

Proces Verbal şedinţă
Consiliul Teritorial OAR Bucureşti
marţi 14 octombrie 2025,
ora 14:30

Loc desfăşurare: on-line platforma Zoom
a filialei

Prezenţa: fz.-fizic / ol. - online /
ab-absenţi

Nume fz. ol. ab.

Emil Ivănescu		✓	
Andrei Fenyo		✓	
Bogdan Fezi		✓	
Ana Maria Zahariade			✓
Irina Meliţă		✓	
Yvonne Toader		✓	
Cătălin Berescu		✓	
Ruxandra Nemţeanu		✓	
Eliza Yokina			✓
Mihai Munteanu		✓	
Robert Zotescu		✓	
Smaranda Baci			✓
Dorothe Hasnaş		✓	
Dragoş Constantinescu		✓	
Marian Moiceanu			✓
Iulia Stanciu		✓	
Monica Iacovenco			✓
Karoly Nemeş		✓	
Melania Dulămea			✓
Mihai Duţescu			✓
Amalia Enache		✓	
Mina Sava			✓
Sergiu Petrea		✓	
Lucian Corduneanu		✓	

	Lorin Niculae			✓	
	Anca Păsărin Ferreira		✓		
	Cristina Chira		✓		
	Adrian Moleavin			✓	
	Constantin Hazarian		✓		
	Bogdan Selin			✓	
	Ștefan Simion		✓		
	Bogdan Brănescu		✓		
	Adrian Spirescu		✓		
	Mihaela Hărmănescu		✓		
	Ilinca Maican		✓		
	Bogdan Neagu		✓		
	Adrian Zerva		✓		
	Alexandru Călin		✓		
	Eduard Epure			✓	
	Anca Brandiburg		✓		
	Olivia Collavini		✓		
	Daniela Crăciunoiu			✓	
	Octavian Ungureanu			✓	
	Dan Bușilă		✓		
	Michaela Gafar			✓	
	Iulia Iatagan			✓	
	Silvia Pinte		✓		
	Veronica Marin		✓		
	Bogdan Tofan		✓		
	Irina Nemțeanu		✓		
	Vlad Popescu			✓	
	Prezență		34	17	Există cvorum
Au mai fost prezenți:	Cornelia Burcuș, secretar executiv Mihai Medvedovici, asistent comunicare Marcel Toader, avocatul filialei Adrian Mărășescu, contabil șef Alina Moscalu, responsabil PR și comunicare Cristian Zaharia, suport tehnic				

Invitat domnul
Prof. Arch. Habil. Urb. Tiberiu
Florescu, PhD

Se votează ordinea de zi	Nume	Da	Nu	Abținere
	Emil Ivănescu	✓		
	Andrei Fenyo	✓		
	Bogdan Fezi	✓		
	Irina Meliță	✓		
	Yvonne Toader	✓		
	Cătălin Berescu	✓		
	Ruxandra Nemțeanu	✓		
	Mihai Munteanu	✓		
	Robert Zotescu	-		
	Dorothe Hasnaș	✓		
	Dragoș Constantinescu	✓		
	Iulia Stanciu	✓		
	Karoly Nemeș	✓		
	Amalia Enache	✓		
	Sergiu Petrea	✓		
	Lucian Corduneanu	✓		
	Anca Păsărin Ferreira	-		
	Cristina Chira	✓		
	Constantin Hazarian	✓		
	Ștefan Simion	✓		
	Bogdan Brănescu	✓		
	Adrian Spirescu	✓		
	Mihaela Hărmănescu	✓		
	Ilinca Maican	✓		
	Bogdan Neagu	✓		
	Adrian Zerva	-		
	Alexandru Călin	-		
	Anca Brandiburg	✓		
	Olivia Collavini	-		

	Dan Bușilă	✓			
	Silvia Pinte	-			
	Veronica Marin	✓			
	Bogdan Tofan	-			
	Irina Nemțeanu	✓			
	Vot	27 (-)	0	0	Se votează cu 27 de voturi pentru, 0 voturi împotriva și 0 abțineri. Persoanele notate cu (-), în număr de 7, nu se aflau în fața calculatorului în momentul votului.

**Se votează PV al ședinței CCT din
26.03.2025**

	Nume	Da	Nu	Abținere
	Emil Ivănescu	✓		
	Andrei Fenyo	✓		
	Bogdan Fezi	✓		
	Irina Meliță	✓		
	Yvonne Toader	✓		
	Cătălin Berescu	✓		
	Ruxandra Nemțeanu	✓		
	Mihai Munteanu	✓		
	Robert Zotescu	-		
	Dorothe Hasnaș	✓		
	Dragoș Constantinescu	✓		
	Iulia Stanciu	✓		
	Karoly Nemeș	-		
	Amalia Enache	✓		
	Sergiu Petrea	-		
	Lucian Corduneanu	✓		
	Anca Păsărin Ferreira	✓		
	Cristina Chira	✓		
	Constantin Hazarian	✓		
	Ștefan Simion	✓		
	Bogdan Brănescu	✓		
	Adrian Spirescu	✓		
	Mihaela Hărmănescu	✓		

	Ilinca Maican	✓			
	Bogdan Neagu	✓			
	Adrian Zerva	-			
	Alexandru Călin	✓			
	Anca Brandiburg	-			
	Olivia Collavini	-			
	Dan Bușilă	✓			
	Silvia Pinte	✓			
	Veronica Marin	-			
	Bogdan Tofan	-			
	Irina Nemțeanu	✓			
	Vot	26 (-)	0	0	Se votează cu 26 de voturi pentru, 0 voturi împotriva și 0 abțineri. Persoanele notate cu (-), în număr de 8, nu se aflau în fața calculatorului în momentul votului.

**1. Stadiu PUG București – invitat
prof. dr. arh. Tiberiu Florescu**

Membru CD

Tiberiu Florescu

- Prezintă pe scurt situația PUG București cu precizarea că vrea să se asigure că cei prezenți vor înțelege complexitatea lucrurilor și a problematicilor.
- Prezentarea pe care o va proiecta a fost făcută cât se poate de condensată, a prezentat-o în 26.09.2025 la întâlnirea cu arhitecții șefi de sectoare din București și a proiectat-o la întâlnirea în cadrul Consiliului Asociațiilor al consorțiului PUG, pentru că Primăria le-a solicitat puncte de vedere cu privire la livrabilele predate. Mulțumește pentru oportunitatea oferită de a prezenta acest material ca informare în cadrul ședinței CCT – consideră că este important să informăm comunitatea breslei cu privire la stadiul acestui proiect important ce are impact asupra tuturor arhitecților din București.
- Precizează că, în ultima vreme, au fost foarte ocupați și implicați în activități solicitate de contractul cu Primăria Municipiului București și nu au avut timp de comunicare, dar acum vor avea timp destul.
- Informează că, la întoarcerea domnului Rector care în acest moment este plecat din țară, va organiza la UAUIM o prezentare și o dezbatere în cadrul comunității academice – la această acțiune sunt invitați toți cei prezenți, comunitatea academică a profesorilor din școală și cei din afară.
- De la activarea/reluarea, contractului în urmă cu un an și jumătate, au avut loc nenumărate întâlniri. Ei au desfășurat o activitate intensă de dialog cu noua echipă PMB - cei cu experiență și mai vechi au părăsit colectivul serviciului de urbanism și de proiecte urbane și au venit alții noi, care au trebuit să fie familiarizați cu tot ce au gândit proiectanții, cu propunerea tehnică, cu studiile. Precizează că studiile au fost completate cu date recente, pentru a-și păstra relevanța- aceste studii s-au predat anul trecut, undeva în luna aprilie, înainte de alegeri.
- Precizează că au avut loc multe întâlniri și le enumeră doar pe acelea care s-au desfășurat începând cu finalul studiilor - a fost alături de Primarul General de atunci la o conferință de presă, la întâlniri pe 2 iulie și 28 august la Ministerul Dezvoltării, pe 28 august la Primărie, pe 3 septembrie la Primărie, pe 20 septembrie, pe 18 octombrie, pe 12 noiembrie, pe 14 noiembrie, la Madrid, împreună cu Leopoldo Arnaiz, pe 26, pe 16 decembrie, apoi pe 17 decembrie la PMB, în februarie 2025 s-au reluat iarăși întâlnirile - deci au avut un

		permanent dialog și discuții cu echipa PMB ca să-i facă să înțeleagă noul mod de abordare, cum văd autorii proiectului lucrurile, cum se restructurează și cum se redefinesc. - Informează că au susținut mai multe prezentări în Comisia Tehnică - una pe 19 martie, apoi pe 10 mai împreună cu actualul primar interimar. Începând cu 16 mai au avut loc mai multe întâlniri la facultate, în care au discutat concret, desenând cu creionul pe hârtie, problematica mobilității, a marilor proiecte și alte lucruri de asemenea, urmând ca ele să fie finalizate. - Menționează că în iunie a avut loc o prezentare publică la Brașov, în care au subliniat acest dialog, care la vremea respectivă li se părea că este unul constructiv cu Primăria Municipiului București. Precizează că a subliniat de nenumărate ori, cu fiecare prilej, importanța pe care acest PUG o are din perspectiva viitoarei zone metropolitane, care, așa cum se știe, va fi guvernată de un nou plan instituit prin CATUC, dacă acesta se va aproba și cum PUG-ul Bucureștiului, în modul în care el este gândit, nu va rezolva doar problemele orașului, ci va conduce la o structură care să asigure mai departe în teritoriu anumite zone de centralitate, pentru că, de fapt, problematica este a relației orașului cu vecinătățile. - Ca toate celelalte mari orașe și Bucureștiul este sufocat de ce s-a întâmplat în timp, de dezvoltările din zonele limitrofe/periurban, asta și datorită faptului că, nu este un secret, toată lumea știe că în București practic s-au stopat investițiile sau au fost câteva foarte de mici dimensiuni, care au fost gestionate de sectoare atât cât s-a putut dar din perspectiva proiectelor de anvergură sau proiectelor mari, acestea au fost efectiv stopate, nu s-au mai aprobat PUZ-uri și așa mai departe. - Sigur, sunt o mulțime de întrebări rămase fără răspuns din partea PMB, în special situația Planurilor Urbanistice Zonale care au stat mai bine de trei ani jumate și care nu au încă nicio rezoluție - este vorba de acelea care au îndeplinit condițiile de promovare în Consiliu dar nu au fost supuse nici aprobării, nici respingerii. - Precizează că se știe foarte bine că nu s-au eliberat avize de oportunitate pentru PUZ-uri noi. Comisia Tehnică a lucrat în tot acest timp, a validat anumite proiecte, dar acestea nu și-au mai urmat cursul, pentru că au lipsit avizele de urbanism care nu au fost încă redactate sau eliberate. Întreaga activitate desfășurată un an de zile nonstop, an în care au avut întâlniri aproape o dată la două săptămâni, cel puțin, în medie, a culminat cu finalizarea studiilor respective și publicarea lor, cu concentrarea pe această primă versiune a livrabilului care a fost predat și a cărui recepție nu a fost încă finalizată. - Subliniază că, pur și simplu, încă nu au fost îndeplinite toate procedurile conform prevederilor contractuale, și că au primit doar o adresă prin care li se spune că documentul predat nu este în concordanță cu modul în care Primăria înțelege, urbanistic vorbind, reglementările posibile în București. - Ultimele imagini pe care le prezintă sunt din 18 iulie și arată fotografii din ședința de lucru cu livrabilele pe care le-au predat - le-au prezentat și le-au discutat. Prezintă o succesiune de imagini care explică de fapt tranziția de la PUG-ul vechi la PUG-ul nou prin această schimbare de paradigmă. - Precizează că acum, din perspectiva contractului, se află în următoarea situație: contractul este practic la jumătate. S-a încheiat etapa 1, cea a studiilor de fundamentare. Precizează că aparatul Primăriei, nu este foarte familiarizat cu perspectiva legală a aprobării și a drumului unei documentații de urbanism – consultarea publică pe studii – necesară conform legii la sfârșitul Etapei 1 încă nu a fost organizată de PMB . - Subliniază următorul lucru: un Plan Urbanistic General pentru a trece de la o etapă la alta, trebuie, din punct de vedere legal, să îndeplinească niște condiții, să încheie niște etape. Etapa studiilor de fundamentare se încheie cu o consultare publică. Această consultare publică nu a fost organizată de PMB. Ei doar au publicat aceste studii pe site. PMB nu a îndeplinit procedura completă și le-a atras atenția că asta este un impediment major, pentru că, în urma consultării publice care trebuie organizată după lege, se publică studiile, se face un program de interacțiune cu cetățenii, cu ONG-urile, cu actorii interesați, se pune la dispoziție un spațiu de dialog, inclusiv fizic, dar și online. Urmează deschiderea unei sesiuni de întrebări, se primesc niște observații sau nelămuriri sau, mă rog, comentarii. Se răspunde la aceste comentarii și se încheie etapa, apoi se trece la etapa 2. - Datorită faptului că la reluarea contractului s-a stabilit prin graficul de desfășurare al contractului că pot să se decaleze aceste etape, lucrul la Etapa 2 a început în paralel înainte de finalizarea consultării publice.
--	--	--

		Însă aceasta ar fi trebuit să aibe loc înainte de predarea unei forme, chiar preliminar, a primului livrabil din următoarea etapă. - Subliniază că ei pot lucra mai departe și că au primit notă de comandă pentru etapa 2 pe care au început-o, pe care au și predat-o într-o primă versiune, urmând ca odată încheiată treaba asta să treacă la celelalte două elemente, respectiv elaborarea PUZ-urilor de zonă protejată și la finalizarea versiunii propuse spre avizare, deci versiunea 02 a PUG-ului. Revine cu sublinierea că obligatorie este consultarea publică prealabilă pe studii. - Explică faptul că varianta pe care au făcut-o acum urmează să fie completată cu prevederile din PUZ-urile de Zone protejate apoi de alte două livrabile foarte importante care se referă la proiectele majore. - Menționează că dialogul cu sectoarele s-a desfășurat cu dificultate - Primăria Municipiului București, nu a reușit încă să adune arhitecții șefi la o discuție despre marile proiecte. - Acesta este motivul pentru care el personal a avut discuții separate cu aceștia și cu propunerile pe care le prezintă referitoare la oportunitatea unor mari proiecte ale Bucureștiului, pe care nu trebuie să le tratăm secvențial – trebuie o abordare echilibrată, unitară. În mare, e vorba despre inițiative pe care le cunoaștem. - Subliniază că au prezentat Primăriei Municipiului București modul de constituire a unităților teritoriale de referință și un draft de regulament și de fișe de UTR uri, ca să poată organiza toată această dezvoltare după principii de reglementare pe care le va prezenta imediat. - Menționează că urmează, așa cum a spus, încă o serie importantă de livrabile. Unul este la forma propusă spre avizare privind condiții de dezvoltare pentru proiecte majore. Vrea să spună celor prezenți că unul dintre livrabilele pe care ei l-au introdus în această documentație este aceea de a identifica locuri pentru concursuri de arhitectură - este un livrabil special pe care urmează să îl discute împreună cu Ordinul Arhitecților și mai ales cu Filiala București, pentru că sunt câteva locuri care necesită mari proiecte și pentru care bineînțeles că ei promovează ideea de atribuire prin concurs și nu în alt mod. - Precizează că urmează încă cel puțin patru livrabile ca să definitiveze, să se încheie etapa a doua, care este finalizată cu elaborarea completă a Regulamentului local de urbanism și a planșei de reglementare, care după aceea este supusă dezbaterii publice, deci a doua dezbaterie publică, urmând ca etapa a treia să fie cea de obținere a avizelor. - Consideră că durata avizării este diferită și depinde dacă aceasta se face după legea actuală, în mod succesiv, așa cum se cunoaște, sau se va face după o nouă regulă, cea impusă de CATUC, adică va fi o avizare unitară, interministerială, mai rapidă. - Precizează că acesta este stadiul proiectului. - Prezintă imaginea PUG-ului pe care o cunoaște toată lumea, toți s-au luptat cu aceste două elemente - PUG-ul 2000 nu a avut o planșă de reglementări, a avut două planșe, una de UTR-uri, cea cunoscută, alb cu albastru, care are delimitate UTR urile și cea din dreapta, care era de fapt o zonificare funcțională, așa cum îi spune și numele. - Subliniază că PUG-ul vechi a pornit de la o situație existentă a orașului la momentul respectiv și a încercat să reglementeze printr-o zonificare funcțională funcțiunile existente și posibilitățile de evoluție ale acestora. Deci a identificat industria și a pus-o unde era și a pus o industrie, a identificat zonele de locuire, le-a pus locuințe, le știm foarte bine. UTR-urile erau reglementări funcționale, L1a, L2a, M2 și așa mai departe, verde și tot așa. Deci erau reglementări pe funcțiuni și nu pe o situație viitoare. Adică nu a existat o zonă care să fi fost industrială și să coloreze în roșu și să spună aici va fi un cartier de afaceri. Lucrul ăsta a dus la reconsiderarea acestor aspecte, la nevoia unei reglementari previzibile care să stabilească funcțiuni existente dar și viitoare, în funcție de scenariile și politicile de dezvoltare ale orașului, și așa s-a conturat viziunea pe care ei au propus-o în 2012. - Întâmplarea face că se numea Viziune 2025. Noi suntem în 2025. Parțial, poate să spună foarte repede că au fost mulțumiți că lumea a înțeles această viziune și parțial ea a stat la baza unor proiecte deja implementate.. Vedeți, acolo, la „Bucureștiul conectat”, vedeți schematic A0, partea de sud s-a realizat prima, acum este realizată și partea de nord. Vedeți radialele, ele sunt în proiectare, vedeți „București Identitar”, am discutat anii ăștia tot despre modul că noi vom face un PUG care să pornească de la caracterul zonelor
--	--	--

		și de la morfologia orașului, de la istoria lui, de la anumite caracteristici, că nu mai vrem să fie aleatoriu și să fie totul dezvoltat în raport cu caracterul zonelor, previzibil, după o rețetă care să poată să asigure accesibilitate și încărcare funcțională corespunzătoare. - Le-a spus și celor din primărie, noi combinăm de fapt o viziune a orașului compact cu cea a unui oraș verde, deci nu excludem zonele verzi, dimpotrivă, au fost foarte preocupați de acest aspect care ne-a adus și în blocaj, dar modalitatea în care noi vrem să rezolvăm problema nu este însușită de către PMB. - Zonificarea funcțională din 2000, pe care o cunoaștem, planșa de zonificare funcțională a PUG-ului 2000, poate fi comparată cu situația actuală. În noua planșă se poate vedea situația actuală a orașului cu funcțiunile și UTR-urile conform PUG-ului actual - putem observa zone de gri, cum se observă în partea de sud a Bucureștiului, toată centura de sud, zona periurbană de contact la sudul Bucureștiului, zona de nord în care nu s-a întâmplat nimic și o puzderie de PUZ-uri, cam vreo 1500, care au schimbat situația reglementată inițial. - Precizează că, între timp, legislația s-a schimbat - un PUG are niște zone funcționale care sunt definite prin lege, deci nu poți să reprezinti pe o hartă a orașului, să reglementezi alte zone funcționale decât cele pe care ți le dă legea, aici a fost un dialog foarte complicat, pentru că se lucrează într-o bază de date, proiectanții PUG 2025 au o bază de date foarte bine constituită care merge la nivel de clădire sau de parcelă. - Subliniază că efectele PUZ-urilor de parcelă s-au făcut vizibile și la PUG. Cei din echipa PMB, care se uită foarte atent la fiecare problemă - a fost în discuție și problema de a reglementa pe parcelă ceea ce nu face obiectul PUG-ului nostru, dar în orice caz, am transpus PUG-ul vechi, deci reglementarea veche în limbajul de astăzi. - Crede că trebuie să înțelegem că astăzi o zonă funcțională, cum este de exemplu cea galbenă, zona locuințe individuale și funcțiuni complementare, conține pe galbenul ăsta funcțiunea dominantă, adică ce îi spune numele - locuințe individuale și funcțiuni complementare. Subliniază că "funcțiuni complementare" se referă la comerț mic, care e cu roșu de fapt, el în realitate, îl știm noi, dar aici nu e colorat cu roșu, pentru că într-un cartier pot să fie zece butice care să se schimbe între timp. Important este ca ele, încadrate ca fiind comerț de proximitate, să satisfacă zona rezidențială respectivă. - Subliniază că la fel se întâmplă și cu instituțiile care țin de servicii, de exemplu frizerie, coafor, astea nu sunt importante la nivelul PUG-ului. La fel este vorba și despre alte dotări care nu apar marcate pe planul de PUG, pentru că ele sunt instituții cum sunt cele de sănătate, spre exemplu, cele de culte și așa mai departe. Astfel au transpus PUG-ul vechi în limbajul de acum - zone gri sunt acelea care sunt neocupate, altfel spus nu au încă nicio vocație. - Precizează că, între timp, au apărut inițiative de transformare – ei trebuie să țină seama de asta, dar sunt încă terenuri libere care au potențial foarte mare. - Prezintă cele două variante și subliniază că putem compara viziunea din 2000 cu ceea ce propune astăzi PUG-ul - crede că se poate observa gradul de tratare compactă, de data asta nu ca funcțiuni existente care trebuie să fie reglementate, ci ca funcțiuni viitoare. - Subliniază că toată reglementarea este făcută pe zone funcționale dar și pe poziționarea acestora în cadrul orașului – ei doresc ca centrul orașului, din perspectiva mobilității, să fie guvernat de transport public în proporție foarte mare - asta înseamnă că trebuie făcută o politică de reglementare a parcarilor și așa mai departe. Precizează că a discutat cu actualul primar interimar care a fost complet de acord cu acest principiu, că politica de parcare a orașului trebuie să susțină reglementările din PUG și acea celebră hotărâre a Consiliului Local pe care o cunoașteți, care impune un anumit număr de mașini, trebuie să fie schimbată și nuanțată. - Informează că ei au tratat din perspectiva reglementării a trei tipuri de locuri, de zone, din punct de vedere al potențialului de implementare de construcție sunt zone consolidate, adică zone care sunt constituite, a căror regulă este ușor de implementat și de menținut. - Menționează că sunt și zone neconsolidate - aici sunt zonele care au hiatusuri, care sunt la interfața dintre intervențiile socialiste și cele vechi ale orașului unde s-a demolat, unde sunt zone goale pe care se pot face intervenții sau caracterul zonei nu este pe deplin conturat și zone cu potențial de dezvoltare, adică a treia
--	--	--

		categorie, care sunt terenuri libere și care trebuie organizate în viitor și care constituie zone potențiale de dezvoltare, unele dintre ele pentru proiecte majore. - Din această perspectivă reglementările au fost gândite să poziționeze zonificarea funcțională, deci valența viitoare a zonei respective - rezidențial, comercial, servicii, verde sau altceva cu poziția în oraș, pentru că în raport cu asta putem să ducem mai departe detaliile. - Au avut surpriza să primească pe data de 18 august din partea echipei PMB, după ce aceasta a citit tot acest livrabil, toate aceste sute de pagini de regulament, de propuneri și de planșe, deci au primit de la PMB un punct de vedere, care nu este un proces verbal de recepție, nici un document în care li se refuză recepția sau ni se spune că livrabilul nu este bun, ci este un punct de vedere prin care ni se solicită să refacem aceste documente și să ținem seama de anumite aspecte care constituie neconformități majore. Problematika majoră a fost aceea a spațiilor verzi de care s-au lovit încă din luna iunie, înainte de a preda acest livrabil. - Referitor la problematika spațiilor verzi, li s-a comunicat că este necesară conservarea obligatorie a spațiilor verzi existente și preluarea celor din PUG 2000 – altfel spus ce este verde astăzi și este parc pe domeniul public și există să fie păstrat, ceea ce au și făcut de altfel, dar și ceea ce era reglementat în PUG-ul 2000 să păstrăm ca atare, ca spațiu verde, deși mai mult de 60% din aceste spații sunt astăzi proprietate privată. - La adresa transmisă li s-a răspuns printr-un punct de vedere formulat de către avocații primăriei dar asta s-a întâmplat la două săptămâni după predarea livrabilului. La predarea livrabilului ei au scris următoarele: „având în vedere că nu ne-ați răspuns, noi am procedat profesional și am rezolvat, așa cum v-am notificat în prealabil, respectivele spețe”. Menționează că astăzi li s-a întors livrabilul fiindcă nu au respectat spațiile verzi deși chiar și avocații PMB spun așa: pentru toate tipurile de terenuri, pentru spațiile verzi schimbarea destinației, reducerea suprafeței și strămutarea este interzisă. Tot ei spun că sunt niște excepții, dar nu le detaliază. Și mai spun de asemenea: „este important de subliniat că spațiile verzi din intravilan pot fi atât proprietate publică, cât și proprietate privată. Cu toate acestea, articolul 18 din lege impune exproprierea terenurilor cu categoria de folosință spații verzi înainte de inventarierea sau declararea lor ca atare”. - Deci legea este foarte clară din perspectiva asta, chiar și Legea 24. Ei nu pot prinde spațiul verde în PUG până nu este inventariat și declarat ca spațiu verde în intenția de expropriere. Altfel, ei riscă să se expună la interminabile procese pentru că cineva se trezește că are spațiu verde pe proprietate. - Prezintă care sunt problemele care i-au condus la această situație – se va înțelege imediat, este vorba despre niște neconcordanțe flagrante. Dă ca exemplu un spațiu verde din zona Pipera care este un V1a reglementat și schimbat printr-un PUZ aprobat, adică PUZ-ul înel median care e în vigoare – precizează că ei au preluat peste 1500 de documentații, au schimbat conformarea acestui spațiu verde dar Primăria le-a spus că nu se poate să îl schimbe. - Există situații halucinante care în baza de date sunt incompatibile și nu poți să le accepți – de exemplu cadastrul, adică ceea ce astăzi confirmă prin document suprafața unui parc. Dă ca exemplu Parcul Cișmigiu care nu se suprapune cadastral cu pata de verde desenată cu carioca de profesorii noștri acum 25 de ani, în PUG 2000 s-a delimitat parcul cu o precizie destul de relativă. Astăzi se lucrează cu baza de date a cadastrului, deci cu limite precise și unele corecții de suprafață trebuie făcute. - Apoi, sunt situații cum este la V2b. V2 înseamnă Muzeul Satului. Muzeul Satului este declarat spațiu verde, deși știm cu toții că nu e un parc, este un muzeu al satului cu o anumită regulă, dar este și Palatul Elisabeta. Palatul Elisabeta nu este în Muzeul Satului, este un obiectiv și o instituție de sine stătătoare care trebuie scoasă din această zonă. Precizează că Palatul Elisabeta nu poate să își repare un acoperiș pentru că e declarat spațiu verde. - Precizează că în elaborarea proiectului au întâlnit multe situații de genul acesta, nepotriviri ale poziționării unor zone verzi, ar spune fără suficientă precizie, la vremea respectivă. - Colectivul de elaborare a adunat cel puțin trei sute de notificări venite pe această speță în care oamenii nu au putut să beneficieze de niciun fel de lucrări de construire sau de autorizație, pentru că intrau în zona verde de protecție, ea nefiind fizic acolo și ei fiind cu casele acolo dintotdeauna. - Până în 2009, PUZ-urile puteau să scoată din verde o suprafață, să o introducă în altă categorie funcțională, pentru că așa era făcut PUG-ul și nu apăruse legea cu spațiile verzi.
--	--	--

		- Subliniază că discutăm aici de o poziție absolut inflexibilă pe care au încercat s-o discute normal, profesional, dar s-au izbit de un zid din partea PMB care consideră că spațiile verzi trebuie păstrate ca atare, nu se discută, indiferent de procese, indiferent de an - și li s-a spus că îi apără ei, dacă e cazul. - Precizează că este vorba despre a face un PUG care din punct de vedere profesional și urbanistic, să fie justificat și care, în al doilea rând, din punct de vedere legal să respecte toate aspectele de legalitate. Este de părere că problema spațiilor verzi, care încă nu este tranșată, probabil că va trebui să o discute la nivel foarte înalt că altfel, cu tehnicii din PMB, nu o pot discuta deși au avut nenumărate întâlniri. Ei au propus următoarea soluție de rezolvare: sunt niște spații verzi care sunt spațializate și pe care le vedem verde în baza de date și le vedem verzi pe ce print am vrea să facem. - Acestea sunt spații verzi existente, localizate precis pe limite cadastrale, care aparțin domeniului public sau care sunt reglementate prin documentații aprobate, cum a arătat prin PUZ inel median. - Aceste spații verzi sunt stabilite, deci pe acestea nu le modificăm, în schimb celelalte, și aici avem toate categoriile de spații verzi, noi le putem compensa, nu neapărat prin expropriere și poziționare arbitrară, pentru că, vă dați seama, într-o zonă de dezvoltare, dacă vorbim de spații verzi publice, spre exemplu zone verzi de acces, parcuri, în categoria nespațializate sunt prevăzute pentru noi zone de dezvoltare conform normelor și vor fi stabilite prin documentații de rang inferior. - Atunci, pe o zonă de 5 hectare care devine și este prevăzută cu vocație de zonă rezidențială, el va spune că în această zonă rezidențială de 5 hectare, unde intră 6000 de oameni într-o formulă de locuire cu locuințe colective, vei avea niște indicatori stabiliți de PUG - tu vei face PUZ. - El nu are cum să rezolve tot orașul, dar îți spune de acum că în PUZ-ul tău va trebui să ai un procent de ocupare a terenului de 30 la sută, că vei avea un coeficient de utilizare a terenului mare, de 5 sau de 6 ca să poți să ai aceleași construcții abilitate, dar să eliberezi practic zona și să faci un verde de 60 la sută. De ce? Pentru că nu există verde și ai nevoie. Deci acest lucru cuantificând toate zonele astea, în funcție de zona funcțională în care se află, ei au făcut un bilanț din care aflăm că Bucureștiul este pregătit să aibă 26 de metri pătrați pe cap de locuitor, așa cum își dorește actuala conducere PMB, dar nu doar pe domeniul public, pe domeniul public nu există suficientă suprafață pentru asta. - Precizează că ei au notificat Primăria Capitalei de mai multe ori, au vorbit și cu domnul Primar General la vremea aceea, căruia i-a solicitat ca înainte de elaborarea oricărui tip de reglementare, în orice fază ar fi, să se finalizeze Cadastrul verde al Municipiului București – se cunoaște faptul că acesta există în mare parte dar încă nu este statuat prin HCGMB. - Informează că toți copacii, toată masa de vegetație din cartierul Drumul Taberei, spre exemplu, nu apare și nu se cuantifică nicăieri. Drumul Taberei nu este un cartier deșertic, nu este plin de betoane, este plin de verdeață, vegetație care nu este luată în calcul și nu apare nicăieri, deoarece pe zonele care sunt ocupate de locuințele colective acestea apar desenate cu galben pentru că sunt fie domeniul public, proprietatea municipalității, fie proprietatea sectorului, fie a persoanelor fizice sau juridice dar nu e verde, că nu e spațiu verde, adică nu e verde reglementat ca spațiu verde public cu acces nelimitat, parcuri, grădini, scuaruri, nu este de folosință specializată, nu este bază de agrement, nu este zonă de protecția lacurilor, nu este o infrastructură tehnică, nu este verde de pepinieră și seră deci nu are categorie ca să-l bagi în verde. - Deci avem verde, dar de fapt n-avem verde și atunci se pune problema în viitorul oraș care este caracterul Drumului Taberei, cartierul fiind un ansamblu de locuințe colective. Precizează că sunt și zone protejate în Drumul Taberei - pentru a păstra de fapt coerența urbanistică și arhitecturală ei au instituit zone protejate de altă factură și subliniază că nu trebuie să fie toate monumente istorice, că trebuie să păstrăm mărturiile ale evoluției orașului. - Menționează că există o pondere de verde însemnată care aparține domeniului privat și care nu este inventariată ca verde, pentru că acest cadastru verde nu este finalizat și nu este însoțit de către Consiliul General. - Precizează că, în orice formulă ar continua acest contract, acesta nu poate fi finalizat fără clarificarea acestui aspect pentru că nu pot să păstreze asemenea aberații într-o documentație de urbanism ca să iasă ca verde ceva ce nici nu e verde, nici nu va fi verde și care nu se justifică nici din punct de vedere funcțional, nici tehnic, nici urbanistic, nici arhitectural.
--	--	--

		- Este de părere că primăria trebuie să finalizeze cadastrul verde și să-l supună aprobării Consiliului General - Echipa a socotit potențialul de reglementare al spațiilor verzi pe terenurile care urmează să fie dezvoltate, care sunt zone neconsolidate sau rezerve de dezvoltare. Personal nu se bazează pe densificarea spațiilor verzi în zona inelului principal pentru că nu mai e loc pe unde să se mai facă spații verzi. - A făcut o sumă a tuturor suprafețelor disponibile din orașul București pentru a putea fi trecute în domeniul public ca să poată să devină zone verzi, parcuri publice sau de folosință specializată și a constatat că nu ai atâta resursă și că nici măcar din punct de vedere al suprafeței nu compensează. Consideră că aici important este a pivota către o dezvoltare care să încurajeze realizarea de spații verzi private – se referă la marile ansambluri de locuințe care se realizează. - Precizează că asta nu se poate face decât, cum și în alte țări există, prin diferite stimulente - deci prin a compensa eliberarea unei suprafețe importante de teren și realizarea spațiilor verzi adiacente cartierului rezidențial sau imobilelor de birouri, cu posibilitatea de construire. - Personal a explicat și acest lucru, respectiv că vrem să introducem și alte tipuri de spații verzi, pentru că spațiile verzi au rol climatic, au rol de filtrare a noxelor, a prafului, zgomotului ș.a.m.d. Subliniază că a cercetat cum fațadele verzi în alte țări sunt reglementate. - Informează că decizia de a face publice materialele recepționate aparține numai Primăriei Municipiului București. - Dacă tehnicul PMB recepționează lucrarea, dacă se deblochează situația și încep să înțeleagă realitățile urbanistice ale orașului și aspectele legale de toate părțile, nu doar privind dintr-un singur unghi, și anume susținând o aberație conform căreia legea spațiilor verzi interzice proiectantului să schimbe prin noul PUG ce era în vechiul PUG. Precizează că o documentație de urbanism se revizuieste și PUG-ul e singura documentație care poate schimba și pune în ordine, în raport cu o realitate curentă, nevoile unei societăți, a unei comunități mai mari sau mai mici. - Menționează că pe parcursul elaborării proiectului au mai avut vreo două sincope în parteneriatul cu Primăria, cu fosta legislatură a primăriei și întotdeauna hopul a fost deblocat de fostul Primar General. - Personal speră să ajungă la dumnealui semnalul că PUG-ul s-a blocat din punct de vedere tehnic, printr-un refuz al dialogului profesional din partea PMB. În această situație este sigur că Ordinul Arhitecților poate să mijlocească acest dialog și speră să putem trece peste lucrurile absurde. Adică personal are justificare la orice fel de lucru pe care l-am predat în proiect. - Practic nu există o altă rezolvare, pentru că nici nu trebuie - ideea este că PUZ-ul nu va mai schimba nimic pentru că nu va avea ce să schimbe, ci va trebui să detalieze, așa cum este normal. - Precizează că PUG-ul asigură reglementarea zonelor funcționale și orientează investițiile. Dacă PUG-ul este aprobat destinația zonelor nu se va mai schimba și atunci investitorii vor fi deja orientați către zonele care sunt reglementate și pentru care doar trebuie să proiecteze prin Planul Urbanistic Zonal, o configurație particulară în care trebuie să se respecte procentul de spații verzi, suprafețele libere, procent de ocupare a terenului și așa mai departe. - Precizează că PUG-ul oferă o rețetă a viitoarelor Planuri Urbanistice Zonale care nu vor mai fi aleatorii ci vor face, așa cum trebuie, doar detalierea PUG-ului. Subliniază că aici mai intervine un palier de discuție foarte important și anume discutarea acestor aspecte, a vocației pe care echipa de elaborare a gândit-o într-un mod obiectiv. - Din perspectiva identificării și poziționării posibilităților de mari proiecte ale Bucureștiului, menționează că fiecare sector are cel puțin 5 sau 6 amplasamente, dar nu o să facă fiecare sector câte o arenă sportivă, câte un patinoar, câte un târg expozițional și așa mai departe - aici este vorba de un dialog, de o preocupare și de o orientare de politică sectorială în raport cu o viziune de ansamblu. - Consideră că deși sunt multe lucruri de discutat, aici a lipsit cu desăvârșire dialogul între sectoare și Primăria Capitalei - de aceea aceste lucruri le-a explicat arhitecților șefi care nu au primit nici o observație. - Subliniază că nu poate include în noul PUG situații pe baza unei observații de tipul „domnule, trebuie să le păstrezi așa cum sunt, că aia e” - până și Constituția se poate modifica, dar un regulament de urbanism
--	--	--

		trebuie să fie în primul rând din punct de vedere tehnic corect și legal, din perspectiva afectării prin restricții sau prin impunerea de servituți a mii de oameni, până la urmă. - Subliniază că acesta este momentul de blocaj pe care proiectanții îl au – problema cu spațiile verzi trebuie tranșată dar, dincolo de ea, mai sunt și alte probleme, mai mici, ce-i drept. În ceea ce privește politica cu privire la zonele construite protejate, nu crede că vor fi probleme, dar ele trebuie compensate spre exemplu cu stimulente care să poată duce la realizarea unor obiective și de interes public, dar și din punct de vedere turistic și așa mai departe - deci trebuie corelată și problema cu parcurile. - Menționează că este o cu totul altă discuție despre mobilitate și despre posibilitatea de a integra și alte proiecte cum este PIDU, cum sunt proiectul Masterplanul Velo - proiecte care au fost aprobate pe bandă rulantă, dar nu și-a pus nimeni problema, de exemplu, că Masterplanul velo, așa cum este el făcut, poate fi inclus, poate să-i facă loc în cadrul orașului să existe, dar pentru asta trebuie ca fizic o suprafață de carosabil să fie eliberată de mașini. Deci masterplanul velo nu se poate pune în aplicare fără o politică de gestiune a parcarilor. - Pe acest principiu al secvențelor de acces în interiorul inelelor de circulație sunt identificate locuri, unele dintre ele sunt încă disponibile, altele sunt posibil a fi transformate pentru a te încuraja să-ți lași mașina cu adevărat acolo – poți face asta în primul rând prin prețul parcării și anume dacă la inelul median ai parcare gratuită, lași mașina și iei transportul public. - Consideră că și aici este un cerc vicios, pentru că transportul public nu este folosit deoarece acesta nu vine la timp, nu are benzi de circulație, de ce? pentru că nu este folosit prea mult și de ce nu e folosit? pentru că este ieftin să parchezi mașina cu 5 lei și la Universitate cu 5 lei și la marginea Bucureștiului. Subliniază că în alte orașe, în zona centrală ai rovinietă de acces, ai parcare care costă 20 de lire pe oră sau 20 de euro oră, orașe în care există parcuri, dar în număr limitat. Și atunci de ce să mă duc în Londra să închiriez mașina ca să mă duc în centru? nici nu-mi trece prin minte treaba asta, pentru că transportul public este reglat de așa manieră pentru că are număr mare de utilizatori. Ca să pot să fac asta și în București trebuie să descurajez șoferii să vină cu mașina în centru, dar trebuie să oferim alternative. - Precizează că aici avem o sumă de factori, că trebuie puse pe niște paliere de negociere, de a putea să se interconecteze mai multe aspecte care astăzi sunt abordate secvențial. - Precizează că peste problemele pe care le-a expus echipa Universității nu va putea să treacă, aceste probleme sunt insurmontabile și trebuie înțelese. - Menționează că, în ceea ce privește spațiile verzi, au propus la fiecare categorie o rezolvare - de exemplu rectifică suprafața Parcului Cișmigiu, că în acte atâta e, nu e nici mai mare, nici mai mic, nu pot afirma că 100 de metri din curtea Liceului Lazăr reprezintă zonă verde, că e absurd, nu este adevărat și pentru că aici discutăm de o bază de date. - Precizează că trebuie să se înțeleagă că fiecare atribut care ține de suprafață, de reglementare, de certificat de urbanism, etc., este asociat unei parcele cadastrale – echipa nu o poate face nici mai mare, nici mai mică. - Subliniază că destinația terenurilor, conform legii din România este după cum urmează: sunt „curți construcții”, „păduri”, „pășuni”, „ape”, și de aceea unii nu înțeleg. Toate sunt curți construcții, dar unele sunt cu reglementare urbanistică care țin de funcțiunea de spațiu verde public, altele care țin de funcțiuni diferite. - Informează că nimeni nu încurajează utilizarea acoperișurilor sau fațadelor verzi, se știe că este foarte scumpe și n-ai niciun avantaj dar sunt zone în care nu se mai pot pune plantații de aliniament, nu mai este pe unde pentru că s-au făcut parcuri și așa mai departe. De asemenea, subliniază că pomii de pe marginea bulevardelor nu sunt cadastrați în spațiu verde, deci de aceea pot să fie tăiați, pot să dispară, pot să cadă, etc. În concluzie există o sumă întreagă de aspecte care nu au legătură cu viziunea asupra orașului ci cu modalitatea de a-l administra. - Informează că dacă primăria nu cedează la rațiune și nu admite că lucrurile trebuie discutate și nu pot fi impuse ca atare - adică „nu ați făcut spațiile verzi, nu vă luăm asta, nu vă plătim”, înseamnă că vor rămâne așa suspendați în aer și el personal nu are ce să facă mai mult. În acest moment, echipa de management a Planului Urbanistic General, inclusiv el personal, nu mai este finanțată ca să își desfășoare activitatea deci în momentul acesta sunt opriți. - Este de părere că singurele entități care într-adevăr au probleme sunt sectoarele care au probleme de gestionare a capacității de construire și așa mai departe și își propun să rezolve lucruri. Primăria Capitalei a
--	--	--

		intrat într-o zonă de așteptare și, într-adevăr, lipsește decizia acolo sau liberul arbitru sau cum vreți să-l numim. Este de părere că nu putem decât să sperăm, dar până una alta, ideea este că peste anumite aspecte profesionale și de legalitate nu putem să trecem. - Precizează că dacă cineva va dori să vină în locul său, să continue în sensul ăsta, el personal îi urează succes. Se va retrage la un moment dat din acest proiect dacă acesta nu poate fi făcut – vor scrie o carte foarte frumoasă și vor face un model de dezvoltare pe care îl vor preda studenților - dacă nu se poate, nu se poate, asta e. Este de părere că lipsa dialogului pe plan profesional și pe plan administrativ nu poate să fie suplinită de nici o echipă de elaborare a unei documentații, pentru că principalul interlocutor în elaborarea unui Plan Urbanistic General este chiar municipalitatea respectivei localități și dacă aceasta lipsește de la dialog, nu ai cum să faci - poți să faci ce vrei, nu ai cum să faci bine cu forța.
	Andrei Fenyo	- Personal este surprins de partea referitoare la cartierele comuniste care nu sunt cartiere verzi. Surprinzător, tocmai pentru că dacă te uiți pe un heat map legat de încălzirea pe timpul verii a zonei respective, sunt zonele cele mai răcoroase din București. - Întreabă dacă se poate ca materialele care au fost transmise către primărie, pentru a fi supuse transparenței decizionale, dacă sunt acum teoretic publice, să ni le transmită pentru a organiza o dezbatere, o prezentare pornind de la materialele respective, în așa fel încât să le diseminăm și să le facem cunoscute nu numai în interiorul zonei profesionale, dar și de public. - În momentul de față există o listă cu subiecte care sunt de nenegociat fie dintr-o parte, fie din cealaltă? Crede că în momentul în care lucrurile astea ajung să fie puse pe hârtie, devine evident care sunt prioritățile fiecărei părți.
	Emil Ivănescu	- Propune continuarea ședinței CCT - să supunem la vot Ordinea de Zi a ședinței. - Pentru că prezentarea PUG a durat mai mult, transmite celor prezenți rugămintea ca să mai facem luna asta încă o ședință CCT pentru că se apropie și data când vom vota Bugetul Filialei București 2026 și trebuie să ne pregătim – câteva din punctele cuprinse în OZ a ședinței de azi le vom discuta în următoarea întâlnire. - Adresează domnului arh. Tiberiu Florescu întrebarea dacă își amintește că în 2022 a fost la fel, primarul nu dorea să semneze continuarea PUG și filiala a organizat un eveniment foarte mare la Camera de Comerț, cu televiziuni, cu consilieri, și s-a rezolvat – întreabă dacă crede că ajută să organizăm și acum o astfel de acțiune. - Reamintește că după acel eveniment a primit telefon de la Primarul General aflat atunci în funcție cu asigurarea că va semna reluarea studiului. - Adresează domnului arh. Tiberiu Florescu întrebarea dacă acesta crede că, după alegerea Primarului General al capitalei, lucrurile or să meargă mai bine în ceea ce privește PUG-ul sau nu are certitudinea asta, dacă simte că problema provine de la de la alegeri. - Personal a înțeles care sunt problemele așa, în linii foarte mari. Îi mulțumește domnului arh. Tiberiu Florescu pentru prezentare și îl asigură că filiala va organiza, așa cum a spus, mai multe evenimente cu ocazia alegerilor de Primar la PMB din decembrie 2025. - Personal crede că o temă pe agenda electorală a candidaților poate fi setată la Filiala București a OAR cu PUG-ul Bucureștiului – să facem în așa fel încât candidații să răspundă la întrebarea cum vor rezolva PUG-ul, pentru că degeaba centralizezi/descentralizezi Bucureștiul dacă nu rezolvi problema asta. - Amintește că fostul primar a trenat doi-trei ani continuarea PUG-ului dar după ce am organizat noi împreună cu consilierii evenimentul acela cu presa, acesta a invitat echipa PUG la discuții și într-o lună, două luni, au semnat continuarea proiectului pentru PUG București.
	Mihai Munteanu	- Referitor la amenajarea de spații verzi în ansamblurile mari, crede că ar ajuta foarte mult dacă această prevedere ar fi prinsă în PUG, stabilită prin documentația de urbanism.

		- Consideră că această prevedere stabilită prin PUG ar ajuta ca să nu facă fiecare sector așa cum crede – în detaliu ar putea să se asigure suprafața minimă de spațiu verde stabilită prin documentația de urbanism, cu utilizarea la comun a imobilelor din ansamblu care se dorește să fie amenajat ca fiind curți private care se amenajează extra suprafața minimă de spațiu verde. - Personal a întocmit un regulament de spații verzi la sectorul 6, pe care speră să îl avanseze urmând ca, la un moment dat, să îl discute și cu ordinul. - Informează că una dintre observațiile care i-au fost făcute este că n-ar fi foarte în regulă ca un regulament de sector să supra reglementeze peste PUG. Personal, nu este de aceeași părere dar crede că ar ajuta includerea acestei prevederi. - Referitor la discuțiile cu viitorii candidați, este de părere că atunci când se vor face viitoarele alegeri care, după părerea sa, vor întârzia foarte mult, nu crede că au cum să răspundă la întrebarea ce vor face cu PUG-ul - cei mai mulți dintre ei nu cunosc PUG-ul cu toate problemele sale - adică îl întreb pe un posibil viitor primar care n-a văzut PUG-ul, nu înțelege motivul pentru care e blocat și așa, nu o să aibă ce să-ți răspundă, decât că „da, eu vreau să avem PUG”.
	Bogdan Fezi	- Consideră că subiectul este aproape nedefrișabil, adică defrișăm spațiile verzi dar alte probleme nu avem posibilitatea să le discutăm – constată că există un dialog profesional care momentan e rupt. - Asigură că ne-am dori ca Primăria București să aibă, după modelul altor orașe, poate de zece ori mai mulți specialiști angajați. Constată că dialogul este rupt, din câte înțelege, o anumită capacitate de arbitraj a plecat, nu mai e acolo, nu mai putem discuta și după cum vedem, și alți arbitri sunt în protest de vreo două luni, deci nici ei nu pot să arbitreze. - Precizează că nu este de neglijat totuși atitudinea privind transparentizarea și de a face publică inclusiv relația cu primarii. - Amintește ce spunea Peter Bishop, fost director of Architecture la Londra, sub Boris Johnson - dacă pe trei la sută din votanți i-ai sensibilizat, contează, în măsura în care ar trebui să urmeze niște dialoguri și, sigur, instituțional, este un partener de căsătorie care trebuie să facă asta. - Precizează că în București există primăriile dar și Ordinul Arhitecților Filiala București cu atribuțiile ei – constată că încetinirile astea ne afectează.
2. Eficiența autorizării în București. Stadiul digitalizării la primărie. Comisia de circulație, regulament – punct de vedere OAR București		
	Membru CD	
	Andrei Fenyo	- Crede că problema etapelor desfășurării unui proiect e tranșată de mult, cel puțin în zona noastră profesională. - Ce trebuie însă este ca și cadrul procedural pe zona de avizare/autorizare să fie transpus și în legislație. - În momentul de față, legat de structura respectivă, el nu crede că e vreun arhitect care să zică că lucrurile se întâmplă altfel – sau, dacă există această dezbatere, crede că îi va fi foarte ușor de tranșat. - Este de părere că CATUC va consacra această normalitate. - Este sigur că ce se întâmplă în momentul de față la Primăria Capitalei este un subiect care a pornit din nevoia aceasta de a salva Bucureștiul. Iarăși sunt niște lucruri care acolo sunt de ne-negociat și care au generat o birocrație întreagă, tocmai pentru că, spre exemplu, modificarea pantei unui acoperiș într-o zonă care face parte dintr-un peisaj cultural, altă noțiune care necesită o dezvoltare mult mai atentă din partea noastră, aduce atingere calității orașului. - În momentul de față există un război cu tot ce înseamnă intervenție nouă în oraș și, îi pare rău să spună asta, acest monstru a fost hrănit și generat inclusiv prin activitățile Ordinului Arhitecților, inclusiv a activităților Filialei București a OAR, au hrănit acest monstru. Acum trebuie să trăim cu acest monstru și să sperăm că

		vom ajunge în acel moment în care o gândire rațională, bazată pe niște direcții foarte clar exprimate, va reveni. - Ce se întâmplă cu PUG-ul, ce ne-a prezentat arh. Tiberiu Florescu la începutul acestei ședințe, arată cât de absurde sunt unele poziții și, de fapt, ele nu sunt absurde, ele sunt generate tocmai din această abordare a subiectului București. Părerea sa personală este că un mod de a contracara anumite reacții din justiție privind dezvoltarea orașului, care în momentul în care se schimbă abordarea, e posibil ca cineva să rezulte că a greșit. Iar această teamă de greșeală, această recunoaștere a faptului că unele lucruri au fost duse până în pânzele albe pe niște fundamente greșite, dar cum spune, fundamentate pe niște teme juridice, fără să existe neapărat un suport profesionist în spate, arată că suntem într-o problemă care se va schimba în momentul în care decizia politică de la București se va schimba. Altfel, e clar că aparatul tehnic e depășit de situație.
	Emil Ivănescu	- Este de părere că situația nu prea e tranșată dacă o schimbă CATUC, va fi nevoie de un pic mai mult. - Precizează că noi lucrăm foarte profesionist, suntem atenți la toate detaliile și că nu poți să construiești sau să actualizezi un ghid sau ceva, dacă te referi la o formă care s-ar putea schimba. - Consideră că cei din primărie se folosesc de această situație, crede că sunt două teme aici - este tema lor că arhitecții trimit documentații așa, cu probleme și pe ei îi întârzie procedura asta de răspuns și de asta se întârzie foarte mult. Și tema doi este PUG-ul, temă pe care nici nu prea o aduc în discuție. - Informează că arh. Ștefan Bălici l-a rugat săptămâna trecută să meargă la Autoritatea Aviatică deoarece colegii din țară și din București au arătat că se întârzie foarte mult emiterea avizelor. - A fost acolo împreună cu arh. Dan Felix Paraschiv, au fost amândoi și s-au întâlnit cu șeful autorității – o persoană foarte dinamică. l-au prezentat care sunt problemele, aceleași probleme ca la toate primăriile și ni s-a pus la dispoziție o platformă ca să ne arate cum lucrează ei, cum analizează ei dosarele. - Personal i-a rugat să ne spună unde apar problemele și ne-au spus, bineînțeles, aceleași lucruri ca și la primării - apare o greșeală în text sau coordonate neclare, se întârzie emitere aviz. Personal este de părere că astea sunt greșeli umane, că legea le prevede și ei de asemenea. Domnul respectiv le-a spus că nu au oameni destui, au 4 sau 5 oameni la avizare și analiză pentru toată țara, și nu pot angaja mai multe persoane deoarece posturile sunt acum blocate. - Deci și cei de la Autoritatea Aeronautică s-au plâns că nu au personal, la fel cu primăriile. Au discutat să construiască împreună un eveniment public. Personal deja a început să spună public problemele și, dacă ați observat în multe luări de poziție în ultima perioadă, a spus public lucrurile astea. Se constată întârzieri foarte mari și consideră că trebuie găsită o soluție - a informat opinia publică despre lucrul ăsta, ceea ce a făcut și înainte dar într-o formă mai diplomatică. - În mediul public noi deja am comunicat lucrurile astea, acum putem să o facem și mai puternic. Crede că o simplă scrisoare sau o întâlnire cu un primar nu rezolvă lucrurile. Personal crede că trebuie făcut un eveniment puternic, în care să spunem public niște lucruri, niște adevăruri - de asta spunea că momentul alegerilor este un moment important să te asculte lumea. - Acum cel puțin am văzut exact care e situația - toți au același argument, crede că trebuie să facem următorul pas, vom face ceva în sensul acesta. - Mulțumește participanților și precizează că vom mai face cât de curând o nouă ședință de consiliu. Subliniază că trebuie să construim și bugetul pentru anul viitor, să discutăm și cum facem lucrurile anul viitor. - 2026 va fi un an foarte important, cu alegeri și, pe lângă aceasta, noi mai avem niște subiecte extrem de importante, niște inițiative pe care o să le lansăm pentru colegii arhitecți și trebuie să le discutăm.
	Iulia Stanciu	- Personal consideră că sunt subiecte importante cele pe care le discutăm în această ședință. Se întreabă dacă cei prezenți nu sunt înnebuniți de problema eliberării cu întârziere a Autorizațiilor de Construire și a Certificatelor de Urbanism, a acestor termene îngrozitoare de lungi pentru avizare. - Personal se întreabă ce facem noi ca să ieșim din situația asta - crede că evenimentul se cheamă protest.

		- Crede că atunci când ai de făcut o prelungire de certificat care durează luni de zile - a avut această situație, încă nu a ridicat documentul dar a aflat că a fost semnat de arhitectul-șef. Subliniază că după 8 luni poate ridica documentul pentru o restaurare fără extindere, fără nimic. - Este de părere că nu se mai poate așa, sunt lucruri care nu mai pot fi admise.
	Mihai Munteanu	- Atrage atenția că întârzierea eliberării documentelor nu este exclusiv o problemă tehnică. Depinzând de primărie, de la caz la caz, există și o problemă în sensul că de suficient de multe ori documentațiile sunt făcute în termen și ele pur și simplu nu sunt semnate ulterior în termen de către decidentul primăriei - există și această dimensiune.
3. Mediul construit și practica instanțelor – un eveniment interdisciplinar despre jurisprudență și arhitectură pe baza cazurilor analizate în cadrul Comisiei de Disciplină		
	Membru CD	
	Emil Ivănescu	- Precizează că evenimentul pe care îl construim acum este o inițiativă foarte nouă, această jurisprudență pe arhitectură, el a tot povestit, a discutat cu Comisia de Disciplină, va clarifica o mică parte din problemele astea și acest eveniment, mediul construit și practica instanțelor, îl vom face împreună cu avocații, adică nu doar noi ci și cu avocații, pentru că ei au nevoie de cazuri din acestea și explicații – personal el a dat niște detalii. - Dorește să întrebe cine și-ar dori să intre în această echipă pentru organizare. Precizează că organizarea nu va fi dificilă fiind mai degrabă vorba despre un grup curatorial, adică al ideilor care vor fi discutate. - Informează că o să dăm un mesaj pe grupul nostru și, dacă dorește cineva, ne înscriem acolo.
4. Concluzii conferință OAR București Think Tank Onorariile de Arhitectură		
	Membru CD	
	Emil Ivănescu	- Precizează că subiectul onorarii este extrem de important. Se bucură că după evenimentul pe care noi l-am inițiat, e important să se știe asta, este prima conferință amplă despre onorarii care s-a făcut în România și care s-a lăsat cu un think-tank pe onorarii. - A văzut că Ordinul Național a preluat ștafeta, cel puțin pe SIC, și acum e un subiect la zi. Precizează că asta ne-am și dorit, să reluăm această discuție. - Îl roagă pe domnul arh. Bogdan Fezi să facă o prezentare scurtă a ceea ce s-a întâmplat și să evidențieze câteva idei, pentru că vom organiza încă un eveniment pe această temă. - Informează că nu am început conferința fără să avem un punct de vedere al celor de la Consiliul Concurenței, care au precizat că în termenii pe care noi i-am prezentat acolo, la conferință, putem să discutăm fără probleme. - Între timp colegii de la Național s-au întâlnit cu diverse organizații, printre care și AIR, pentru a le prezenta SIC-ul și cumva a încerca să îi convingă să participe la acest program, ceea ce crede că e foarte bine. - S-a spus asta și la conferință și, el personal a susținut asta, i-a invitat la viitorul think-tank pentru onorarii, deci crede că este foarte important să discutăm. - Crede că ceea ce pare să ne țină pe loc este faptul că CATUC încă nu este votat și nu avem foarte clar etapele desfășurării unui proiect. - Menționează că datorită acestei probleme noi nu am putut să actualizăm ghidul de proiectare, asta era una din dorințele noastre începând din mandatul trecut. Problema cu aprobarea CATUC a trenat foarte mult, la o discuție la MDRAP secretarul de stat spunea că este posibil ca documentul să fie votat până la sfârșitul anului.

		- Personal speră să fie așa, până atunci vom merge în paralel cu cele două situații, deci să fim pregătiți cu forma veche existentă și forma nouă propusă de CATUC.
	Bogdan Fezi	- Încearcă să prezinte pe scurt, este un subiect foarte larg. - Precizează că ordinul e împărțit în foarte multe acțiuni, de la PUG până la alte lucruri importante. Este de părere că totuși există niște chestiuni fundamentale care sunt atribuțiile esențiale ale ordinului. Una e aceea despre care tocmai s-a discutat, dreptul de semnătură, și e o distincție clară între ce se învață în facultate, și viața profesională, subiect foarte important. Precizează că și fazele de proiectare și onorariile sunt un subiect important, cu atât mai mult cu cât are o anumită volatilitate atât în Uniunea Europeană cât și în România. - A inițiat personal un grup de acțiune legat de onorarii care rămâne deschis, la care a avut participare și mulțumește colegilor pentru asta. Din aceste discuții s-au desprins câteva subiecte importante, unul dintre acestea este cum ar trebui să fie calculate onorariile - o cuantificare orară sau la valoarea de investiție, aici părerile sunt împărțite. - După părerea sa, ambele sisteme trebuie să coexiste și de aceea invităm pe cei care pot să folosească sistemul orar, SIC-ul publicat pe site-ul național, să îl folosească. A arătat și care e statistica europeană unde majoritatea se referă la valoarea de investiție și dacă luăm și țările importante, care sunt Germania, Franța, Italia, sigur că sunt pe valoarea de investiție, fără să intrăm în detalii. Din sondajul disponibil făcut între arhitecții care au vrut să răspundă, majoritar pare să fie acest sistem. - Sigur că toate trebuie făcute sub controlul și acceptul Consiliului Concurenței, care a dat un accept de principiu că ar fi de acord și cu acest sistem. Trebuie să spunem că dacă în Germania a fost obligatoriu, până în 2019, onorariul minim și maxim la arhitecți și ingineri, din 2019 este recomandat, iarăși, pentru arhitecți și ingineri. Subliniază că de-a lungul acestor discuții s-a mai izbit de chestiuni fundamentale, adică lipsa unor specificații, reglementări clare în multe domenii, de la desenul de arhitectură până la fazele de proiectare, există mai multe variante în mai multe documente. - Menționează că avem documente la Național, avem CATUC în curs de discuție. CATUC, la rândul lui, e inspirat din fazele de proiectare din mai multe țări. În principiu lucrăm un material pe care cu siguranță Ordinul Național e cel care îl poate promova și ne bucurăm că se ocupă de asta, crede că trebuie oarecum impulsionat. - Precizează că, în principiu, ne dorim ca fazele de proiectare să fie clarificate prin CATUC, unde sunt mai curând inspirate RIBA decât din nemți sau francezi, pe asta să poată fi puse niște sume și procente și oricine merge pe sistemul german sau francez în câteva click-uri află aceste onorarii de principiu. În conferința de care cei prezenți probabil că știu, întâlnirea de la Camera de Comerț, care a avut o participare bogată, mai bogată în intervenții decât ne-am așteptat, a participat inclusiv președinta Architects Council of Europe și personal și-a dat seama că problema este într-adevăr importantă și la nivel european - după ce, sub presiunea concurenței impusă mai curând de britanici, a fost aspru reprimată, și-au dat seama că înregistrează o scădere a calității arhitecturale, deci se dorește o nuanțare a acestui subiect. - Subliniază că, de fapt, toate intră sub apanajul unor chestiuni care sunt strict de practică profesională, deci crede că asta ține aproape eminent de Ordinul Arhitecților și nu de alte organizații. - La nemți onorariile sunt deschise, sunt pentru toată lumea vizibile și oricine poate face click pe simulatoare să vadă cum este. Dar la nemți sunt chiar arhitecți și ingineri în această organizație și din punctul ăsta de vedere, o conlucrare cu asociațiile de ingineri e importantă și dăm ca exemplu faptul că A.I.R., deci, Asociația Inginerilor de Instalații din România, acum câteva luni, a devenit de utilitate publică, deci a căpătat un statut important și în acest weekend a început o mare conferință la Sinaia, unde a fost reprezentat și Ordinul Național și unde a fost reprezentată și filiala București prin arh. Emil Ivănescu. - Consideră că această conlucrare deja e importantă în a creiona un punct de vedere și ceea ce este interesant, în mod clar, arhitecții sunt o minoritate națională și mondială, dar cocoloșită pentru că este nevoie de ei.

		- La momentul actual, se pare că există și voci din alte zone decât cele arhitecturale care își doresc creșterea acestor onorarii și datorită faptului că proiectele de foarte proastă calitate și modul de atribuire prin licitație și nu prin concurs au dus la blocarea unor finanțări importante.
5. Înființarea GdL Arhitecți pentru reziliență		
	Membru CD Andrei Fenyo	- Prezintă pe scurt cum s-a ajuns la înființarea acestui grup de lucru, de ce, care este ideea din spatele acestui grup și ce își propune acest grup. - Precizează că ideea acestui grup a apărut în urma participării sale la exercițiul Seism 2025, în cadrul centrului de comandă înființat la Ciolpani, în cadrul căruia ce a observat a fost că există o nevoie de organizare în interiorul filialei noastre și probabil că și la nivelul ordinului, dar asta e altă discuție, cu privire la modul în care interacționăm cu autoritățile responsabile în astfel de situații. - Ideea este că este nevoie de noi în cadrul acestor evenimente, că interacțiunea sa în cadrul ședințelor a dovedit că este necesară și viziunea cuiva care vine din zona arhitecturii. - Cele două componente principale erau legate - în primul rând cea de mediu construit în general și în particular, cea legată de ce înseamnă zona de patrimoniu, cu mici direcții către zone de tabere, organizări teritoriale de diverse forme - de obicei acele zone sunt deja planificate înainte, iar rolul nostru în cadrul acelor tipuri de intervenții este necesar înainte de a se întâmpla o situație de dezastru. - Deci scopul acestui proiect pe care l-a pregătit este tocmai acesta de a crea la nivelul Filialei Teritoriale București a OAR o structură, o capacitate operațională care să se poată activa în caz de nevoie. Proiectul este împărțit pe patru etape. Nu va intra în detalii, în principiu prima etapă este etapa de organizare. - Menționează că a doua etapă este de elaborare a instrumentelor de lucru în așa fel încât să putem să funcționăm, să operaționalizăm sistemul. Urmează partea de formare profesională și instruire, în așa fel încât să avem cât mai mulți participanți în caz de nevoie pentru astfel de situații și de a pregăti echipa de coordonare de la nivelul Filialei și, evident, după aceea vine partea de simulări, testare, diseminare, partea de activități recurente care să asigure un anumit nivel de capacitate de răspuns. - Va detalia ce înseamnă etapa întâi despre care urmează să discutăm ca hotărâre în momentul de față, cea în care urmează să fie înființat Grupul de lucru Arhitecți pentru Reziliență. Motivul pentru care a dus discuția strict la etapa 1 este că, așa cum știm cu toții, la anul o să avem alegeri și în cazul în care dorim ca această structură de la nivelul filialei să funcționeze în viitor, crede că este util ca în primă fază să fie pregătit terenul pentru această structură, urmând ca după alegeri cei care vin să decidă dacă o implementează sau nu. - Crede că printre obiectivele grupului de lucru în momentul acesta ar fi stabilirea cadrului instituțional în care discutăm despre definirea misiunilor, principiilor și responsabilităților, stabilirea unui regulament de funcționare provizoriu, identificarea cadrului legal și crearea parteneriatelor în așa fel încât să putem să colaborăm cu ceilalți actori care intervin în astfel de situații. - Consideră că este necesară realizarea unui studiu de referință în care trebuie evaluate, analizate, modelele în care funcționează organizații care au cam aceeași tipologie de răspuns, dar în momentul de față, singura care se apropie cel mai mult de ce am discutat noi acum este cea legată de ICOMOS, partea de răspuns la dezastru, dar acolo lucrurile sunt orientate strict către zona de patrimoniu, nu acoperă întregul spectru. După care este o zonă care ține de evaluarea situației contextului de la noi și vederea exactă a situației și ce poate fi folosit. Alt obiectiv este crearea infrastructurii organizaționale. - Asta înseamnă desemnarea unei echipe, înființarea unui grup consultativ, fiindcă personal îi este clar că nu poți să ai un grup foarte mare care să reprezinte partea de coordonare - trebuie să fie un grup care nu trebuie să aibă foarte multe persoane, dar este nevoie de un grup consultativ pentru ca ideile și proiectele și direcțiile să poată fi evaluate într-un mod cât mai deschis. - Precizează că ar mai fi definirea exactă a canalelor care țin de comunicarea internă și externă, ce înseamnă modul în care se întâmplă lucrurile în interiorul organizației și cum interacționează organizația cu alte

		organizații cu care suntem în parteneriat - vine aici discuția legată de crearea rețelei de parteneriate și un alt lucru care consideră că este extrem de important, este nevoie de crearea unei identități publice a proiectului. - În momentul de față, orice inițiativă trebuie să aibă în spate un demers legat de imaginea demersului, de brandul respectivului demers, trebuie să aibă acțiuni de comunicare. E un demers care trebuie să aducă în atenția publicului tipul acesta de demers intern și de componentă în interiorul filialei. La nivel de activități va fi definirea cadrului operațional, stabilirea parteneriatelor, desemnarea echipei de coordonare și lansarea oficială a proiectului. - Ce rezultate sunt așteptate? Este regulamentul provizoriu, lista de parteneri, acel studiu comparativ, un document de viziune strategică care ar trebui să permită noii echipe să înțeleagă despre ce este vorba și să poată să ducă proiectul mai departe. Este de părere că ar trebui să fie creat un grup inițial de 10-15 persoane implicate în acest demers și, bineînțeles, componenta de identitate vizuală. În Bugetul propus în estimare au fost cuprinse mai multe componente. În proiectul propus acest total estimativ este undeva la 50.000 de ron. A considerat că în contextul actual e clar că filiala nu poate să acopere toată această sumă și a limitat suma la 30.000 de ron, această sumă e oarecum gândită ca un buget. În mod normal, bugetele grupurilor de lucru la noi sunt 20.000 de lei pe an. În condițiile în care discutăm despre o majorare a cotizațiilor și dacă există această posibilitate a solicitat 30.000 de lei pentru acest grup. - La întrebarea de ce este oportun pentru noi acest tip de demers, crede că este foarte util ca în mentalul public arhitectul să fie perceput inclusiv prin componenta lui adresată interesului public în zona socială. - Asta înseamnă, în primul rând, nu numai ce înseamnă în zona de management al riscurilor generate de dezastre, componenta de eliminare a riscurilor, în cazul de față, discutăm despre ce înseamnă proiectare NZeb, economie circulară, lucruri de genul asta care își propun ca prin eliminarea cauzelor să reducă efectele unor dezastre, dar și proiectarea pentru dezastru, inclusiv ce înseamnă reziliență din punct de vedere al schimbărilor climatice, despre seism nu mai discutăm pentru că acolo lucrurile sunt vechi și sunt cunoscute. - Crede că alt avantaj pe care putem să-l avem noi, ca și comunitate profesională, este că atunci când discutăm despre dezastre, despre situații de risc, fie că se întâmplă, fie că este o reacție post dezastru, fie că este o reacție de pregătire, de management a unui posibil dezastru, zona de reglementare este mult mai permisivă decât în alte situații, deci se poate ajunge ca know-how-ul pe care îl avem să influențeze pozitiv reglementările, în așa fel încât lucrurile să poată fi dirijate în direcțiile potrivite, folosind competențele arhitecților. - Precizează că în cazul crizei refugiaților din Ucraina, am avut un răspuns organizat ad-hoc la noi. - Deci intenția și reacția există la nivelul membrilor filialei. Ce spune el este că ar trebui să existe la nivelul filialei câteva persoane care să știe cum să facă legătura și să conecteze acest răspuns de la nivelul filialei cu ce se întâmplă la nivelul autorităților. - Acest grup are mai multe direcții pe care poate să acționeze. Discutăm despre componenta care este în caz de seism sau în caz de dezastru, este răspunsul organizat al filialei ca parte a demersului de intervenție post dezastru. - Este de părere că trebuie ca între ISU și Filiala București să existe un canal de comunicare în care ISU să spună „Bună ziua, persoanele x, y care sunt membre fac parte din comandamentul de răspuns se prezintă în cadrul comandamentului. - Consideră că este important ca să existe un mod de funcționare deja stabilit înainte, instituit, după care în teren există diverse situații în care arhitecții pot să participe și să furnizeze informații. - Precizează că arhitecții pot să ofere informații în așa fel încât deciziile să fie mai bine informate, nu a spus că arhitectul va pune mâna pe lopată și va da la o parte molozul – repetă că rolul nostru în acest demers este acela de a oferi informații competente vis-a-vis de o situație care cu siguranță va fi cu un grad de haos destul de ridicat. - Este de părere că sunt mai multe stadii în care acest răspuns poate fi coordonat și susținut prin acțiunea voluntară a arhitecților, iar ca acest lucru să se poată întâmpla într-un mod organizat, trebuie să existe o structură care să coordoneze întregul demers.
--	--	--

		- Crede că e bine ca Filiala Teritorială București a OAR să fie prezentă în cadrul acestor acțiuni, fiindcă așa arată că arhitecții pot să ofere mai mult decât simple servicii de a face fațade frumoase. - Este de părere că lucrurile sunt mult mai complexe, intră pe zona de educație, inclusiv pe zona de dezvoltare profesională continuă. - Precizează că acest grup de lucru în etapele următoare va trebui să se transforme din grup de lucru care pregătește terenul în acea echipă de coordonare și acel grup de consultare care să permită continuarea proiectului dar pe o bază care trebuie definită cu mai multă precizie.
	Yvonne Toader	- Dorește să îi amintească domnului arh. Andrei Fenyo faptul că există cursuri și cărți despre arhitectura dezastrelor scrise de doamna prof. dr. arh. Cristina Olga Gociman, o documentație deosebit de consistentă – documentele sunt actualizate, prezintă și conferințe internaționale pe această temă, deci documentație există. - Este de părere că nu trebuie plecat de la zero, crede că ar fi o pierdere de timp. - Crede că doamna arh. Cristina Olga Gociman ar trebui contactată și invitată la o discuție despre tot ce a lucrat dânsa în acești ani - sunt zeci de ani de muncă și de contacte guvernamentale.
	Constantin Hazarian	- Informează că a citit materialele trimise, a citit și materialul pus pe grup de către arh. Andrei Fenyo și totuși nu îi este foarte clar ce ar putea să facă acest grup. - Prezintă o sugestie - de exemplu, un studiu și o strategie alimentară la care să participe și arhitecți și urbanisti crede că ar fi foarte importantă. La ora actuală, marea parte a locuitorilor Capitalei se alimentează de la supermarket-uri care au niște lanțuri de alimentare foarte lungi care, în caz de dezastru, cutremur, inundații, război ș.a.m.d. sunt în pericol să se rupă. Supermarketurile au un stoc cam pentru trei zile, după trei zile începe panica. - Personal nu i-a fost clar, de exemplu, ce ar putea să facă acest grup, adică cu ce se va ocupa - bănuiește că pentru o strategie referitoare la cutremure ar trebui să ia legătura cu cei de la ISU și cu cei de la ISC, care ar trebui să coordoneze respectiva acțiune. - Știe că acțiunile Ordinului Arhitecților au fost cele de întraajutorare - cu ajutoare, cu diverse lucruri de genul ăsta, pentru care în momentul ăla s-a luat o decizie, au fost niște fonduri, s-au strâns mai multe ajutoare și s-au livrat. Eu mă gândeam că grupul ăsta este ceva mai mult decât în caz că se întâmplă ceva să strângem haine. - Solicită domnului arh. Andrei Fenyo prezentarea unor detalii, a două-trei exemple de acțiuni pe care le pot face aceste grupuri. - Subliniază că din prezentare și din faptul că în prima parte conducerea acestui grup urmează să își înțeleagă misiunea, nu e foarte convingător, cel puțin pentru el. - Solicită un exemplu despre ce face filiala, ce face acest grup în caz că mâine are loc un cutremur. - Precizează că arhitecții nu sunt abilitați să facă intervenții de eliberare, de descarcerare și așa mai departe. - Va vota pentru înființarea grupului dar i se pare că propunerea cuprinde foarte multe lucruri, speră să iasă bine.
	Emil Ivănescu	- Precizează că filiala a păstrat contactul permanent cu ISU și ISC și de-a lungul anilor dar nu am avut niciodată o structură organizată pentru așa ceva, am făcut tot felul de acțiuni împreună cu ei. - Mulțumește vorbitorilor și îi invită să voteze dacă sunt de acord cu înființarea acestui grup de lucru. - Vrea să spună celor prezenți că noi am ajuns să colaborăm cu ei, pentru că acum trei ani, împreună cu arh. Bogdan Fezi, a semnat cu domnul Arafat un protocol pentru bună colaborare și ei ne-au invitat la aceste acțiuni. Așa cum a mai povestit a construit în mod organic această relație la care se adaugă activitățile noastre din mandatul trecut. - Precizează că nu este vorba doar de ajutorul acordat refugiaților ucrainieni, a fost și perioada covid - noi ne-am organizat foarte interesant atunci, am avut niște echipe pentru seniori, ne-am dus la bănci cu ei, a fost un întreg pachet, dar a fost o structură ad-hoc, într-adevăr.

	Mihaela Hărmănescu	- Crede că, într-adevăr și arhitecții pot fi formați în acest sens. Și acum, în fiecare etapă, depinde cum și unde vor să se implice. E un domeniu complex, putem oricum să ne uităm la exemplele pe care le au într-adevăr ICOMOS și vezi că în România suntem trei care am fost formați pe asta, ea fiind prima, deși din 2006 a deschis și a tot împins în direcția asta - deci avem pe partea de patrimoniu și am adus și în 2017-2018 la Understanding Risk, am adus doar partea de patrimoniu care lipsea la conferințele Băncii Mondiale în ceea ce privește risk management, dar există proceduri și crede că aici ar trebui să ne uităm un pic deja în procedurile existente unde anume noi putem să intervenim ca arhitecți și ce anume putem să facem și să gândim formarea în acest sens, nu inventăm asta. Procedurile există oricum, prima dată e viața oamenilor și după aceea vin celelalte. Dar într-adevăr, trebuie văzut clar care sunt direcțiile în acest sens.
	Olivia Collavini	- Dorește să îl ajute pe arh. Andrei Fenyo în acțiunile acestui grup. În principiu și în mod logic, arhitectul, în cazul unor astfel de evenimente nefericite, poate să ajute cu o primă evaluare referitor la dezastrul care ar putea să se întâmple și din punct de vedere constructiv, fiindcă are dreptate domnul arh. Constantin Hazarian, noi nu putem acoperi un domeniu atât de mare în care să îi ajutăm inclusiv să punem mâna pe lopată sau să acordăm un prim ajutor. - Subliniază că se poate interveni cu o evaluare asupra dezastrului - ce specialiști sunt necesari pentru a interveni în mod rapid pentru protejarea zonei afectate, pentru reconstruire, avem nevoie de expertiză. - Personal crede că aici ar trebui să ne orientăm și referitor la ce au mai spus colegii, cu partea de covid sau alte probleme de acest gen, din punct de vedere al spitalelor acelea mobile, se întreabă ce poate echipa de arhitecți să facă mai repede - să mobilizeze materiale, construcții, module și să organizeze unde e cea mai bună zonă, unde sunt accesele cele mai apropiate. - Din acest punct de vedere, crede că trebuie să ne limităm fix la zona unde avem noi competențe. Adică susține cele spuse de arh. Constantin Hazarian. De asemenea, înțelege și ceea ce vrea arh. Andrei Fenyo să facă, dar susține că trebuie să ne limităm fix în zona noastră de competențe - ce putem să facem și cum putem să intervenim. Acest grup de oameni sau cine vrea să ajute, în fine, vor dezvolta acest proiect pentru intervenția arhitectului în caz de nevoie și propune ca acolo să ne limităm.

**Vot pentru proiectul de Hotărâre
de înființare a Gdl "Arhitecți
pentru reziliență"**

	Nume	Da	Nu	Abținere
	Emil Ivănescu	✓		
	Andrei Fenyo	✓		
	Bogdan Fezi	✓		
	Irina Meliță	✓		
	Yvonne Toader	✓		
	Cătălin Berescu	✓		
	Ruxandra Nemțeanu	✓		
	Mihai Munteanu	✓		
	Robert Zotescu	-		
	Dorothe Hasnaș	✓		
	Dragoș Constantinescu	✓		
	Iulia Stanciu	✓		
	Karoly Nemeș	-		

	Amalia Enache	✓			
	Sergiu Petrea	✓			
	Lucian Corduneanu	-			
	Anca Păsărin Ferreira	-			
	Cristina Chira	✓			
	Constantin Hazarian	✓			
	Ștefan Simion	✓			
	Bogdan Brănescu	✓			
	Adrian Spirescu	✓			
	Mihaela Hărmănescu	✓			
	Ilinca Maican	✓			
	Bogdan Neagu	✓			
	Adrian Zerva	-			
	Alexandru Călin	✓			
	Anca Brandiburg	-			
	Olivia Collavini	✓			
	Dan Bușilă	✓			
	Silvia Pinte	✓			
	Veronica Marin	✓			
	Bogdan Tofan	-			
	Irina Nemțeanu	✓			
	Vot	27 (-)	0	0	Se votează cu 27 de voturi pentru, 0 voturi împotriva și 0 abțineri. Persoanele notate cu (-), în număr de 7, nu se aflau în fața calculatorului în momentul votului.

6. Raport stagieri și arhitecți OAR

București în cadrul Comisiilor de

Acordare a Dreptului de

Semnătură la OAR Național

Membru CD

	Amalia Enache	- Precizează că subiectul stagiilor trebuie inclus în strategia noastră și e important. Prezintă pe scurt acest raport, pentru că unul dintre rolurile sale este acela de coordonator al activității de educație și stagiul la OAR Național. Drept urmare, departamentul său coordonează întocmirea acestui studiu an de an. Pe această cale mulțumește doamnei președinte arh. Iulia Stanciu, domnului profesor arh. Adrian Spirescu pentru toată munca în interviuri mereu și urează bun venit domnului arh. Bogdan Neagu, care din decembrie se va alătura comisiilor.
--	---------------	---

		- Raportul ăsta se întocmește de aproximativ șase ani – sunt trei ani de când este ea în rolul de coordonator. Trece pe scurt prin raport dar punctează câteva lucruri care i se par importante și aici se referă strict la filiala noastră care dă statistic 40 % din toți candidații care se prezintă anual la obținerea dreptului de semnătură. - Prezentul Raport analizează din 2018 până în 2024, inclusiv, 43 de sesiuni, cu 3100 de candidați în total, din care 40% bucureșteni, în sensul că sunt înscriși în Filiala Teritorială București, și 72 % din candidați absolvenți la Mincu. Pe locul doi ar fi Cluj ca număr de candidați la nivel național. - Rata de promovare națională este de 57,6% și Filiala București se află un pic sub medie. - Informează că 55,8% din candidații filialei București iau dreptul de semnătură din două interviuri. Deci avem cumva un background bun din punctul ăsta de vedere, nu ne întindem pe șapte interviuri repetate, dar când vine vorba de numărul de îndrumători de stagiu observă că, deși Bucureștiul are cea mai mare rețea de îndrumători activi, 62% au un singur îndrumător, restul schimbă, ceea ce s-ar putea să ne dea un indiciu că e puțin fragmentată legătura între stagiați și îndrumători la nivelul filialei. - Încă nu știe exact ce am putea să facem cu această statistică dar crede că poate merită o analiză despre cum creăm comunitatea asta în filială. Cumva, dacă ne uităm la datele istorice pe tot procesul, nota medie rămâne undeva la 6,6 la nivel național și la Filiala București la 6,30, deci din nou suntem un pic sub medie. Din raport rezultă că în București și criteriul cultural e în continuare cumva mai scăzut decât cel tehnic și deontologic. - Pentru asta ar zice că poate ar trebui din nou să mergem pe platformele pe care le construim, să ne ducem înapoi către școală cu un feedback despre ce se întâmplă în profesie, că s-ar putea ca dimensiunea asta culturală să nu fie neapărat în măsură filiala s-o rezolve. - Un singur aspect ar mai puncta, sau două, unul e cel de gen, începe și în profesie să se resimtă ce deja se simțea de ceva timp în mediul academic, ponderea femeilor depășește ponderea bărbaților. Începând din ultimii doi ani, mai multe femei obțin dreptul de semnătură decât bărbați. - Personal s-a mai uitat puțin la momentul în care intrăm propriu-zis în practică, după ce ne luăm dreptul de semnătură. 88% dintre cei care obțin dreptul de semnătură își și plătesc cotizația și devin membri activi imediat după, dar 25% dintre ei nu își exercită dreptul de semnătură, nu scot nicio dovadă în primii patru ani. Deci durează un pic până de fapt intră în câmpul muncii. Iar la București, treizeci la sută dintre noi, cei ai filialei, nu folosim dreptul de semnătură în primii patru ani de la obținerea lui. - Deci există un gol între promovare și piața reală. Ce anunță cumva e că raportul ăsta există pe site an de an publicat și ar dori să nu fie doar așa o colecție de grafice, ci să ne ajute să gândim niște strategii pentru stagiați. Tocmai s-a încheiat o ultimă sesiune, unde am avut 104 candidaturi, dintre care 49 au primit dreptul de semnătură și a început înscrierea pentru sesiunea din decembrie. Deci cam asta e harta momentului. - Amintește că membrii CT-ului pot participa la interviuri, dacă doresc. - Precizează că următoarea sesiune este între 20 noiembrie și 12 decembrie, poate să revină cu mai multe date. - Informează că echipa trimite formulare de feedback după fiecare sesiune tuturor candidaților, și celor admiși și celor respinși, dar mărturisește că rata de răspuns este extraordinar de mică – dintre cei care nu iau examenul sunt puțini care mai răspund, iar cei care îl iau nu prea mai au interes să dea feedback.
	Emil Ivănescu	- Se bucură că toți colegii pe care i-am recomandat pentru completarea comisiei de acordare a dreptului de semnătură, toți arhitecți foarte buni, au fost acceptați - crede că e un lucru bun. - Amintește că la OAR București avem platforma de dezvoltare profesională continuă a filialei, avem super cursuri și prelegeri, ateliere. - Transmite domnului arh. Mihai Munteanu, responsabil de stagiu la filială, rugămintea de a prezenta pe scurt ce program propune, cum să îl dezvoltăm până la sfârșitul acestui mandat. Amintește că întâlnirile organizate cu stagiații în primii ani aveau o dinamică foarte mare, participau și stagiați de la alte filiale. - Crede că poate ar trebui să înființăm un registru al îndrumătorilor de stagiu.

	Mihai Munteanu	- Informează că în acest an, din păcate, timpul nu i-a permis să se dedice întâlnirilor cu stagiarii, cum a făcut inițial. A discutat cu cei doi colegi și au ajuns la următoarea concluzie – vor încerca încă o perioadă, poate până în primăvară, să își optimizeze ei timpul de lucru, astfel încât să revină la organizarea de întâlniri cu stagiarii o dată la trei săptămâni - până la următoarea sesiune el a stabilit deja, a avut o întâlnire vinerea trecută, o să mai aibă una vinerea viitoare, dorește să aibă trei întâlniri înainte de următorul interviu și să vadă dacă reușesc să revină la parametri privind frecvența întâlnirilor cu stagiarii. - Dacă nu reușesc vor anunța, poate va trebui să schimbăm echipa, dorește să îi ajute pe stagiaři și nu dorește să ne încurce. - Vor face asta inclusiv în următoarea sesiune de atestare. Cum spunea, până în sesiune sigur vor organiza aceste întâlniri și va avea o discuție cu arh. Emil Ivănescu – vor vedea dacă în decembrie vor veni în fața Consiliului și vor anunța că, din păcate, nu reușesc să mai dedice suficient timp acestei activități sau dacă totuși găsesc soluția și la următoarea ședință, atunci în decembrie, vor anunța acest lucru. - Din discuțiile pe care le-a avut cu stagiarii nu are nimic de adăugat față de situațiile pe care le-a prezentat în toți anii de până acum. - Cum se vede în raportul depus, unul dintre lucrurile care continuă să fie considerat de stagiaři ca fiind neclar sau subiectiv este dimensiunea culturală a activității lor de proiectare ca stagiaři. - Precizează că a avut o discuție cu un tânăr arhitect al cărui portofoliu îl face să nu înțeleagă exact de ce nu a obținut dreptul de semnătură dar este convins că la interviu probabil că s-au văzut lucrurile altfel. - Tânărul arhitect nu înțelegea, a citit din fișa pe care a primit-o și i-a spus că el nu a înțeles exact ce ar trebui să îmbunătățească. Subliniază că acest tip de observație e una pe care o primește în fiecare an, în fiecare sesiune și este vorba despre fișa pe care candidații o primesc la încheierea interviului. Personal a transmis lucrul ăsta de mai multe ori și membrilor comisiei – i-a rugat, în limita posibilităților, să încerce să detalieze, să adapteze aceste observații la lucrările prezentate de către stagiarul respectiv. - Speră că acum că sunt mai mulți membri, deci mai multe comisii, va fi posibil ca observațiile transmise în scris să fie mai atent formulate pentru că ce se spune verbal e una, ce rămâne în acea fișă e un pic mai clar pentru stagiaři, aceste observații să fie un pic mai detaliate ca să-i ajute să înțeleagă ce ar trebui să facă și ce anume nu a funcționat. - Este de părere că există o doză de subiectivism în momentul evaluării proiectelor unui arhitect stagiar, nu putem nega asta dar membrii comisiilor nu pot fi acuzați că nu încearcă să analizeze la modul real și obiectiv proiectele prezentate. - Personal a propus de mai multe ori dar din păcate în noua metodologie n-a fost preluat, nu știe dacă se mai poate modifica, este dacă totuși, cu acceptul stagiarului și cu acceptul îndrumătorului, anumite susțineri ar putea să fie deschise publicului. Reia această propunere deși cunoaște argumentele împotriva aplicării ei referitoare la faptul că documentația prezentată și poate proiectele unor beneficiari privați nu trebuie făcute publice și așa mai departe. Personal consideră că o mare parte din miturile despre activitatea acestei comisii de atestare și modul în care se acordă dreptul de semnătură vor dispărea în momentul în care mai multă lume poate să asiste. - Reia ce a spus de mai multe ori – membrii CCT pot să asiste la interviuri ca reprezentanți al filialei, metodologia permite și personal recomandă ca fiecare membru, prin rotație, să asiste la fiecare sesiune, ar putea să fie câte 2 membri care se înscriu să asiste ca să vadă și ei. Pentru că până acum el este singurul dintre cei prezenți care asistă la lucrările comisiilor, simte nevoia să le mai vadă cineva, poate el este subiectiv. - A mai spus asta, el ca responsabil de stagiul al filialei, poate să refuze o convenție de stagiul făcută între un stagiar și un birou de arhitectură în care arhitectul îndrumător nu-și face treaba, el poate face asta. Personal a susținut acest subiect, inclusiv în mandatul trecut, și în grupul de lucru la metodologia de stagiul unde a propus că dacă aplicăm principiile privind dimensiunea culturală a proiectelor la proiectele prezentate de stagiaři, să le aplicăm și la proiectele îndrumătorilor. - Propune ca aceia care vor să ia stagiaři și să fie îndrumători, să vină cu un portofoliu, iar el, ca responsabil de stagiul sau o comisie pe care o înființăm, să stabilească dacă proiectele aceluia birou au suficientă dimensiune culturală.
--	-----------------------	--

		- Subliniază că pe hârtie există această posibilitate pe care în nume personal și-o asumă chiar dacă se supără lumea - discuția este dacă acest consiliu e de părere că ar trebui să aplicăm treaba asta sau nu și dacă da, cum. - Personal este de părere că, în afară de cele două categorii de îndrumători, respectiv cei care se ocupă de stagiați și cei care nu fac asta și ai căror stagiați pică examenul, există și a treia categorie care nu se ocupă dar au noroc de stagiați buni care se descurcă oriunde și învață de unii singuri. - Se întreabă de ce îi lăsăm să fie în continuare îndrumători pe aceia care nu se ocupă de stagiați. - Personal a susținut de acum 4 ani că ar trebui creat un registru al îndrumătorilor, a spus asta de acum 4 ani.
	Yvonne Toader	- Precizează că, din punct de vedere al regulamentului, Mihai are șansa să poată interveni dar este singurul care poate face asta - teoretic poate, conform ROF. - Este de acord și confirmă cele susținute de arh. Mihai Munteanu.
	Olivia Collavini	- Ținând cont de cele spuse de arh. Amalia Enache și arh. Mihai Munteanu, propune organizarea unui sondaj în care arhitecții care au deja drept de semnătură să fie întrebați dacă sistemul acesta de examinare, de interviu este sau nu corect, dacă este agreat - e o problemă foarte veche povestea asta cu interviul care este foarte subiectiv. - Personal se întreabă de ce nu se desfășoară acest interviu, sau examen, în scris și pe niște criterii clare. Crede că astfel s-ar înlătura ideea că stagiații sunt picați pentru a mai plăti odată taxa de examen. - Este de părere că după interviul desfășurat oral nu rămâne nimic ca dovadă, la asta se referă. - Înțelege că un stagiar care a fost respins la interviu e nemulțumit dar crede că trebuie luat în calcul și posibilitatea că va deforma realitatea dar precizează că există înregistrări. Stagiarii care pică examenul au posibilitatea să facă contestație - până acum nu se discuta decât pe procedură, dar acum, pentru că avem înregistrările și avem portofoliul, alți membri din comisie preiau subiectul și analizează și ei situația.
	Iulia Stanciu	- Precizează că există dovada interviurilor de când atestarea se face on-line, toate interviurile sunt înregistrate și răspunsul și explicațiile pe care le dau membrii comisiei la sfârșit stagiilor de asemenea sunt înregistrate. - Dorește să mai spună ceva despre care crede că este foarte important, a mai spus-o în ședință, problema principală nu este aceea a interviului - interviul vine la sfârșitul unui ciclu. - Crede că este foarte important ca noi, ca filială, să ne preocupăm de ce se întâmplă cu stagiații în perioada de stagiul sau, altfel spus, de practica profesională - sunt și tineri arhitecți care se prezintă la atestare după 5 ani de la obținerea diplomei - a constatat că, chiar dacă ei nu fac treabă, nu sunt încadrați într-un proces de proiectare normal, fac cu totul altceva decât trebuie, ei pot să prezinte un portofoliu perfect alcătuit. - Subliniază că membrii comisiei sesizează asta, acesta este sensul interviului, pentru că altfel oricine poate să ne umple un portofoliu și au învățat să-l facă bine, pe etape, măcar atâta, cu misiunile i-am pus la punct pe toți, dar în realitate habar n-au ce este acolo sau au niște deficiențe de gândire grave de proiectare, așa că lucrurile stau cam la jumătate. Crede deci că ar trebui ca această comisie să facă ceva legat de grupul de lucru - nu atât ca întâlnirile să existe, ci să se asigure că reușesc să le asigure un loc de lucru în care să poată să acumuleze ceea ce trebuie să acumuleze ca stagiați. - Referitor la îndrumători, precizează că atunci când au început această statistică cu chestionarele, voiau să se lămurească dacă există îndrumători la care rata de admisie, de luare a dreptului de semnătură, este foarte mare și să își dea seama care sunt acele birouri care își folosesc stagiații la diverse alte lucruri în afară de ce trebuie să facă ei. - Din toată țara au fost două persoane care au atras atenția și care, paradoxal, își mutau stagiații de la unul la altul și aceștia picau pe capete. La restul îndrumătorilor sunt situații la care nu poți să iei măsuri, pentru că unii stagiați trec, alții nu. Vrea să spună că reușita în obținerea dreptului de semnătură mai depinde și de stagiar, nu numai de îndrumător. Subliniază că asta e practica pe care constată că nu am reușit să o depășim, că asta e piața de proiectare în România la birouri care merg la nivel DTAC. În această situație stagiații au o gravă problemă să înțeleagă mai departe ce au de făcut și foarte mulți fac pe cont propriu, adică își asumă că ei se ocupă de urmărire, de șantier, detalieri, etc. și asta fără plată. - Se întreabă ce le poți face îndrumătorilor, poți să le retragi dreptul de pactică – nu poți face asta. Poate cei prezenți pot găsi o metodă, ei nu au găsit-o.

		- Dorește să spună celor prezenți că tinerii care se descurcă singuri, în general nu se duc la un îndrumător ci își fac parcursul profesional de 5 ani și vin la atestare foarte bine pregătiți, nu au nevoie de îndrumare.
	Andrei Fenyo	- Este de părere că un stagiar care nu este în stare să convingă alți 3 arhitecți că este un arhitect capabil să se lupte pentru ideile lui și pentru ce a proiectat și pentru ce a făcut, cu siguranță o să aibă probleme mari când va trebui să se bată cu un beneficiar, cu funcționarul de la primărie sau cu avizatorul. - Crede că trebuie să ne învățăm că profesia de arhitect implică și să te impui în mod corect și profesionist în fața unui juriu, oricare ar fi el. Pe de-o parte, și în al doilea rând, părerea sa este, vizavi de ce spunea doamna arh. Iulia Stanciu, că el crede că noi avem o deficiență culturală în interiorul profesiei de arhitect și aceea dorință de a asigura un cadru în care acești stagiaari să se dezvolte corect. - Precizează că este o temă extrem de importantă și care presupune niște schimbări în mult mai multe locuri decât ne-am putea noi aștepta în momentul ăsta. Și nu este o chestiune care să se întâmple peste noapte. E un lucru care se întâmplă în foarte mult timp, fiindcă implică o schimbare de cultură care în momentul de față asta e, avem această deficiență internă și lucrurile se vor schimba doar atunci când vom începe să privim profesia de arhitect și implicarea ordinului într-un mod în care să ducă la o schimbare a acestei culturi.
7. Organizare Conferința în parteneriat cu Muzeul Municipiului București – Muzeul Aman		
	Membru CD	
	Yvonne Toader	- Nu știe dacă mai e cazul să prezinte fiindcă a trimis și materialul și s-a discutat deja intens. Crede că lucrurile sunt lămurite dar, dacă sunt lucruri aflate încă sub semnul întrebării, poate răspunde la ce știe. Vrea să spună că nici ea personal nu are toate răspunsurile și invită pe această cale pe toți cei prezenți să participe la dezbateri. Va răspunde cu mare drag, punctual. Face acest gest nu ca să scurteze o prezentare, ci ca să ocupe cât mai puțin timp într-o ședință care este foarte strânsă. - Pe scurt, istoria este în felul următor: s-a constatat că Muzeul Aman are probleme cu fațada și cu acoperișul. A fost anunțat Muzeul Municipiului București și s-a făcut un proiect de restaurare a fațadei și a acoperișului. Acest proiect a fost înaintat către Primăria Municipiului București împreună cu solicitarea de fonduri europene, evident, pentru că Muzeul Municipiului București nu are fondurile suficiente ca să susțină această reparație. - Răspunde doamnei arh. Ruxandra Nemțeanu cu precizarea că numele autorului de proiect este trecut în anunțul făcut public, ea personal nu și-l amintește.
	Iulia Stanciu	- Personal are o întrebare – îi este foarte clar exact care este statutul acestei consultări dar înțelege că e făcut deja un proiect. - Dorește să afle dacă au autorizație, dacă au obținut-o – subliniază că înainte de orice trebuie obținută autorizația. - Trebuie să ai avizele și autorizațiile gata când vrei să accesezi fonduri și dacă aceste documente nu ies, purtăm discuții deocamdată inutile.
	Emil Ivănescu	- Precizează că este o procedură din tot sistemul ăsta, de discuție doar, atât. Nici noi nu știm mai mult. Mai multe detalii vom afla mâine. Așa se fac procedurile acestea - el unul a mai fost invitat la o lucrare de acest tip, prin centru, și este o procedură când vrei să accesezi fonduri. - De aceea, dacă cei prezenți au timp, îi invită mâine la eveniment, vom putea spune absolut tot ce e nevoie acolo - ne-au rugat să mediatizăm acest eveniment, această dezbateri și am făcut asta. - Ne vedem mâine acolo și vom vedea mai multe detalii.
	Ruxandra Nemțeanu	- Nu poate să spună decât două cuvinte - mâine nu poate veni la acest eveniment. Precizează că șeful de proiect trebuie să fie atestat, pentru că este vorba despre un monument grupa A, deci acel șef de proiect care și-a asumat restaurarea clădirii respective, chiar dacă este o restaurare parțială, trebuie cumva întreb

		ce a avut în vedere și dacă a avut o temă de proiectare. Se întreabă cum se poate să vină primăria, după aia, și să spună „mai pune-mi și mie trei lămpi acolo”, așa ceva nu se poate. - Subliniază că panourile fotovoltaice sunt interzise la monumente, există un ghid realizat de Ministerul Culturii, care te coordonează în zone protejate și pe monumente cu ceea ce ai voie și ce n-ai voie. - În al doilea rând, dacă e vorba de rampe de acces, sugerează ca, pentru că și ei, prin fondurile europene, au avut mari probleme la biserici, că dacă le trănțești o rampă de-aia în față, ai terminat cu monumentul. Deci există posibilitatea ca să îi pui un ecran alături, în care persoana cu handicap poate să vadă interiorul și să nu intre în mod special în interior. Deci există multe posibilități - nu trebuie să îi faci rampă, nu trebuie să chinui monumentul ca să intri, ca să iei fondurile europene, nimeni nu te obligă să faci asta. - Aceasta este rugămintea sa, pentru că sunt posibilități din toată experiența pe care a avut-o cu fondurile anterioare, în care nimeni nu te obligă să faci niște lucruri împotriva monumentului.
--	--	---

Consemnat: arh. Mihai Medvedovici, Asistent Comunicare

Avizat: arh. Cornelia Burcuș, Secretar Executiv

Aprobat: arh. Emil Ivănescu, Președinte OAR București